

стрѣлковитѣ окопи и най-малките фортификационни постройки около укрепленията бѣха трасирани умно и съ съвѣршенно познаване на мѣстността.

Войниците бѣха си приготвили груби прикрития, като работеха сами и безъ ржководство, тѣй като армията, както вече казахме, нѣмаше пионерни войски. Офицерите отъ генералния щабъ, които се намираха въ Плевенъ, имаха малко врѣме да се занимаватъ съ подробностите на отбраната. На 11 и 12 септември всичките опредѣлени за укрепяване укрепленията не бѣха още довѣршени, особено откъмъ южния фронтъ, а пъкъ автора, представлява укрепления лагерь като окончателно довѣршенъ.

Закритъ путь нѣмаше никакъвъ; траншеите, които свързаха нѣкои укрепления едно съ друго, не бѣха достатъчно широки, за да може по тѣхъ да се прѣвозватъ артилерийски муниции.

Автора изчислява руските и румънските сили на 90,000 души съ 386 оръдия, отъ които 20 позиционни. Той прибавя, че само 40,000 души отъ тѣхъ взели участие въ сраженията, а пъкъ малко по-нататъкъ въ разказътъ си изчислява руските загуби на 20 до 22,000 души; значи повече отъ половината на ангажирания ефективъ.